

הירדן לירקון ידרוש מעולה של חמש שנים. מניחים עכשיו צנור מבאר-שבע לאשדוד של 16 אינש. זה יעלה 35 מיליון ל"י. הנחת צנור גדול של 32 אינש מאילת עד לבאר-שבע יעלה 12 מיליון דולר.

בחשך בערב באה בולדה וביררנו ענינים מדיניים העומדים על הפרק.

9.6.57, יום א'

בבוקר בירור עם אשכול ומשה על סחנת הצבא בנגב. מוצעים שלושה מקומות: שבחה, רימון, דימונה. אשכול בוחר בשבחה (גם אנשי המטה נוטים לדעת זו). לאחר שעיינתי בדבר נדמה שהמקום המתאים הוא סביבת מכחש רמון. זה ישמור על הצנור, על התנועה בכביש אילת - באר-שבע, והוא במרכז הנגב, ואפשר בקלות לנוע לגבול מצרים, ירדן, דרומה לאילת וצפונה לבאר שבע. נימוקי משה בעד שבחה: יש כבר מים, וחול ^{ציר} מלישה מצריה אפשרית. אין נימוקים אלה נראים לי. יש להביא מים למכחש רמון, וציר התנועה שלנו יותר חשוב מציר מלישה מצריה אפשרית.

אח"כ בא אצלי יוסף ויץ שחזר מארה"ב, קנדה ומקסיקו. שחזר 4 חודשים בארצות אלה. לדבריו דרכי החסברה לקויים. יודעים על צרות, מיקושים, עולים בלי אמצעים - אבל לא יודעים על המעשים החיוביים. אין חינוך עברי. התעמולה המובאת מהארץ לא מובאת לדור הצעיר. רוצה לצאת מקה"ק - כי אינו רוצה תכלית בעבודתה. מדור היעור במשרד החקלאות מפריע לעבודה. אמרתי לו כי אני אמנם שולל קיומה של החסת' הציונית וקה"ק, אבל אני מחשיב שהי הפעולות שהוא מטפל בהן: יעור חשוב וישוב תריס. לפני תיאום התעולות אומין את נפתלי, קדיש, גבתי, ספיר, יוסף ויץ לבירור.

- בא אצלי מינץ. מתאונן שאין נותנים התישבות לפועלי א"י. זה ארבע שנים לא קיבלו אף "נקודה" אחת. אנשים יש להם. אולם המפלגות "חוטפות" העולים - וכן גם שליחי הסוכנות, ולמא"ג/גא"א אין שליחים. יש לדבר עם אשכול ורענן ויץ.

10.6.57, יום ב'

- בא אצלי זיאמה, מרוצה מאוד מכניסת הרבר, אבל הוא עומד לעזוב בסוף הקיץ. אין הוא מקבל מהאוצר העזרה הדרושה. תחנוך השרוס חלוצי מצליח, אבל יש בעיה התמשך. נמיר מטרב לחחזיר בה"ס המקצועיים למשרד החינוך. דרוש גם ציוד נוסף לבח"ס. התנגדתי בכל חוקף להליכתו, ועל בה"ס המקצועיים נדון במסיבת החברים.

- אחריו בא אצלי נפתלי. אמנם סכנה התקפה עברה, אבל יש להשלים סידור מל"ח כפי הצעות אלוף צדוק. אע"פ בדו"ח ואראה מה יש לעשות.

- בא אצלי מזר ברעיון משונה: פרום. טלפון רוצה לכתוב חולדותי על רקע התפתחות הישוב בחמשים השנים האחרונות. הסברתי למזר כי עדיין אין לי ענין בזכרונות, ועדיין אני נחון כולי "למחר". מזר הסתיר ודבר על החשיבות הצבורית וכו' - אמרתי לו: כי אעמוד לרשותו חומך בכתב, אבל בעצמי לא אטפל בזכרונות.

- אח"צ מסיבת עובדי המשרד ומשרדי ממשלה אחרים על חליכת לעולים.

- אח"כ ירדתי למ"א.